

عنوان مقاله:

پیامدهای بازسازی و توان بخشی رباط صلیبی قدامی از طریق دو روش گرافت تاندون پاتلار و گرافت تاندون همسترینگ در ورزش کاران

محل انتشار:

مجله پژوهش در علوم توانبخشی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علی گلچینی - کارشناسی ارشد آسیب شناسی و حرکات اصلاحی، کرمانشاه، ایران

ناصر بهپور - استادیار، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه رازی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

شهرام آهنگان - استادیار، گروه آسیب شناسی و حرکات اصلاحی، دانشگاه امیرکبیر، تهران، ایران

مرتضی صائب - استادیار، جراح و ارتوپد دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

سعید سلیمانی - دکترای فیزیوتراپی، فیزیوتراپ مرکز توان بخشی ادیبان کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: پارگی رباط صلیبی قدامی (Anterior cruciate ligament یا ACL) یکی از شایع ترین آسیب های زانو می باشد که در بین ورزش کاران حرفه ای اتفاق می افتد. انتخاب بهترین گرافت برای ورزش کاران دارای ACL ناکارآمد اهمیت زیادی دارد. در طی سال های اخیر گرافت های تاندون پاتلار و همسترینگ برای بازسازی ACL بیشتر مورد استفاده بوده اند. این مطالعه با هدف، بررسی تاثیر نوع گرافت بر میزان عملکرد، تعادل و بازگشت به مسابقات ورزشی از طریق دو روش گرافت تاندون پاتلار (Bony patellar tendon bony graft یا BPTBG) و گرافت تاندون همسترینگ (Hamstring tendon graft یا HTG) انجام گرفت. مواد و روش ها: در این پژوهش نیمه تجربی، ۳۸ ورزش کار دارای پارگی ACL به تدریج مورد مطالعه قرار گرفتند. ۱۹ ورزش کار با گرافت تاندون پاتلار (BPTBG) و ۱۹ ورزشکار با گرافت تاندون همسترینگ (۴ HTG لایه، تحت عمل بازسازی قرار گرفتند. برای هر دو گروه یک برنامه بازتوانی تسریعی طراحی و اجرا شد. در پایان ماه های سوم، ششم و نهم، متغیرهایی مثل درد قدامی زانو، دامنه حرکتی (ROM)، مقیاس لی شلم، تست لی تک پا، آزمون گردش ستاره، یک تکرار بیشینه (1RM)، ناپایداری زانو و میزان بازگشت به مسابقات ارزیابی شد. از آزمون Repeated measure ANOVA و آزمون t برای تجزیه و تحلیل نتایج در سطح ۵/۰ بهره گرفته شد. یافته ها: در پایان ماه های ۶ و ۹ درد قدامی زانو در گروه BPTBG به طور معنی داری بیشتر از گروه HTG بود. زانو زدن برای گروه BPTBG در پایان ۹ ماه همراه با درد شدیدتر و تورم بیش تری بود (۵/۰ < P). اکستنشن در گروه BPTBG بیشتر از گروه HTG و در فلکشن برعکس بود. ناپایداری قدامی زانو در گروه HTG بیشتر از گروه BPTBG بود، ولی اختلاف معنی دار به ثبت نرسید (۵/۰ < P). در لی تک پای و تعادل، گروه BPTBG دارای عملکرد ضعیف تری بودند. نمره مقیاس لی شلم در گروه HTG به طور معنی داری بهتر از گروه BPTBG بود و گروه HTG به سطح بالاتری از رقابت بازگشت (۵/۰ < P). نتیجه گیری: نتایج تحقیق نشان داد که استفاده از گرافت همسترینگ به دلیل داشتن پیامدهای جانبی کمتر و بازگشت مطمئن تر و سریع تر به سطح اولیه ورزشی، گرافت مناسبی برای بازسازی ACL می باشد. کلید واژه ها: رباط صلیبی قدامی، رباط صلیبی قدامی بازسازی شده، تعادل، عملکرد، گرافت تاندون کشکی و همسترینگ

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1593545>

